

מלא את המילים הנכונות בריבועים
 מילון: מילון מילון מילון מילון מילון
 קלז

כטי"ד. שי"פ וארא, מברי"ח שבט ה'תשל"ה

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא-ל שדי ושמי הוי"ו לא נודעתי להם, ופורש
 רש"י לא ניכרתי להם במדת אמתות שלי ונדייק אדמו"ר מה"ש במאמר ד"ה
 והי"ו בל שמתו של הקב"ה הם אמת, ואעפ"כ אמר שדוקא שם הוי"ו הוא מדה
 אמתיות, וגם צ"ח להב"ח לאחד, מ"ש רש"י ששם הוי"ו מדה אמתיות הרי שם הוי"ו הוא
 שם העצם של מעלה והגבלה, ואעפ"כ אמר ששם שם הוי"ו הוא (רק) מדה
 אמתיות שלי, מדה מלשון מדידה והגבלה ומבאר בהמאמר, שגם שם הוי"ו הוא רק הארה
 ולכן נק' מדה. ונכונים המאמר, צ"ח בחינה של מעלה מהגילוי דה"ש. עכשיו. ומזה משמע
 שהגילוי דה"ש ליעוד לבוא הוא למעלה ממדה. ויש לקשר זה עם מ"ש אדמו"ר *
 חוקי (בעל ההילולא דכ"י טבת) דהטעם על זה ששם הוי"ו לא נודעתי להם (להאבות)
 הוא לפי שלא ניתנה התורה להם, וגילוי שם הוי"ו הוא ע"י מן תורה. ועפ"י יש לומר,
 דכיון שליעיל יד"י הגילוי דפנימיות התורה שלמעלה ממדה, לכן גם הגילוי דה"י
 ליעיל יד"י למעלה ממדה.

זה שוארא אל אברהם בא-ל שדי הוא מה שאמר הקב"ה לאברהם (במצות
 מילה) אני אל שדי החקל לפני הדי' תמים, דהגילוי שדי' לאברהם במצות
 מילה הוי' כדאי גילוי נעלה ביותר, וצ"ח להב"ח (כמו שמדייק בהמאמר) הרי שם שדי
 הוי' גם בבר' את העולם כדאיתא בגמרא: מאי דכתב אני אל שדי אני הוא שאמרתי
 לעולמי די שדי' הרקיע מתמתח והולך עד שגער בו הקב"ה ואמר לו די, ומזה ההודש
 בזה שאמר הקב"ה לאברהם אני אל שדי' ולכאורה הוי' אפשר לומר, דכריאת העולם *
 האיר לו שם זה בגילוי, אבל מלשון הפסוק אני אל שדי' משמע שבאמירה זו גילה לו
 הקב"ה ענין חדש שלפני זה לא הוי' בהעולם. ומזה מוכח, שהגילוי דשם שדי' שהי'
 לאברהם הוא נעלה יותר מזה שאמרתי לעולמי די (כדלקמן סעיף ג').

- 1) ריש פישתנו.
- 2) דשנת תר"ל - נדפס בספרים תר"ל ע"ס ואילך.
- 3) כסיים לרבי'ם ה"ל ע"ז פ"ב ה"ז. פרט שער ט' (שער שם בן ד') מ"ז ח"א פס"א ואילך. עקרים
- 4) סעי' טו.
- 5) ע"ס: ו"א ת"א ת"א שמות ג' סעי' ואילך, ובאורו - בספרים עט"ית ע" עה, שהגילוי דה"י ליעיל יד"י
 למעלה יותר מהגילוי דה"י במ"ת.
- 6) בתרא שם מ"ד.
- 7) ראה סודים התשי"ב ע' 193, שנגלה דתורה יש לה מדה (אלא שהמדה שלה היא ארוכה מאד)
- 8) במפורש בפ"ש סנהדרין ק"א, א ד"ה אל שדי.
- 9) לך לך י, א.
- 10) תגיב יב, א וירא גם כ"י פ"ה, ת, פמ"י, ג.

וה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי

פתח דבר

כטי"ד. לקראת כ"י טבת, יום הסתלקות-הילולא של אדמו"ר הקו, הננו מוציאים
 לאור את המאמר ד"ה וארא ג', שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהחזקת דשי"פ
 וארא מברי"ח שבט ה'תשל"ה.

כ"ק טבת, שנת ה'תש"א י"ד. הוא שנת אר"א 5721 (תת)
 ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א.
 ברומק"ג, ג.

וה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי
 דה"ו (ש) כפי

תיבת המצות
 ויבנתה לה' אלהיך
 ואתה תאמר לה' אלהיך
 ואתה תאמר לה' אלהיך
 ואתה תאמר לה' אלהיך
 ואתה תאמר לה' אלהיך

בלבד, דווקא ששבעים ושתים היו עדי שלא נברא העולם הוא לפי שהוא למעלה משיבת
 לעולמות ולכן, גם לאחר שנוברא העולם כשמצוי הוא מתגלה, ופעמיים יש לבאר הטעם
 שבו הוא (לא לפי אופן העולם, אלא) שהוא צמנו שיש בו מלונשים בטבע ונתונים הנמשכים משם הרי הם
 על זה שהנסים הנמשכים משם שיש בהם מלונשים בטבע לעולמות, אופן הגילוי שלו הוא שהוא
 למעלה מהטבע (כפי סעיף ד), כי האור השייר לעולמות, אופן הגילוי שלו הוא שהוא
 מאיר ופועל בהארה שפעוית מקור להיות הנבראים, ולכן הנסים הנמשכים משם שיש
 מאיר על שם שיש באלקותו לכל כריי הם מלוושים בטבע, והואר שלמעלה משייכות לעולמות
 (הרי) אופן הגילוי שלו הוא שמתגלה האור עצמו, ולכן הנסים הנמשכים משם הרי הם
 למעלה מהטבע.

ופעמיים יש לבאר הטעם על זה שהגילוי אלקותי שיעי הנסים שלמעלה מהטבע הוא
 למעלה מדי מחסורו (ראו לעיל סעיף ז), כי באור השייר לעולמות שייר לומר
 דבאשר האור אינו מאיר בהעולם, העולם הוא חסר, וכשאמר בגילוי מילוי
 החסרון אבל זה שאינו מאיר בעולם האור שלמעלה משייכות לעולמות, אין זה חסרון
 (העולם מכניח שאור זה אינו שייר אלא והמטבע אור זה הוא לא מילוי החסרון אלא
 עשירות), וכיון שלמעלה מהטבע נמשכים מהאור שלמעלה משייכות לעולמות,
 לכן, הגילוי דנסים אלו הוא לא מילוי חסרון אלא עשירות.

ופעמיים יש לבאר הטעם על זה שהגילוי אלקותי שיעי הנסים שלמעלה מהטבע הוא
 למעלה מדי מחסורו (ראו לעיל סעיף ז), כי באור השייר לעולמות שייר לומר
 דבאשר האור אינו מאיר בהעולם, העולם הוא חסר, וכשאמר בגילוי מילוי
 החסרון אבל זה שאינו מאיר בעולם האור שלמעלה משייכות לעולמות, אין זה חסרון
 (העולם מכניח שאור זה אינו שייר אלא והמטבע אור זה הוא לא מילוי החסרון אלא
 עשירות), וכיון שלמעלה מהטבע נמשכים מהאור שלמעלה משייכות לעולמות,
 לכן, הגילוי דנסים אלו הוא לא מילוי חסרון אלא עשירות.

דכיון שהנקיטה אינו בלבד מקום לכן אין שייר לומר שהשראת השכינה היתה במקום
 המקדש עצמו (כאופן דהתלבשות), כי אם, שמקום המקדש הוא מוכשר שיהי על ידו
 די ענינו, דעת במבטקינו (ויקרא דעת הרסיג, הרדיקני ועוד, כמובא בהמאמר).
 דכיון שהנקיטה אינו בלבד מקום לכן אין שייר לומר שהשראת השכינה היתה במקום
 המקדש עצמו (כאופן דהתלבשות), כי אם, שמקום המקדש הוא מוכשר שיהי על ידו
 די ענינו, דעת במבטקינו (ויקרא דעת הרסיג, הרדיקני ועוד, כמובא בהמאמר).

- (29) כ"ה מהל"ה תר"ל ע"ס, וראה פורס ומיני שבתעודה 3. סה"ג תרמ"ג ע"פ פא. תר"ד ע"פ רצ"ט
- ואיל, תר"ז ע"פ שמו ואיל, ובכ"ט.
- (30) בענין ב' הדיעות באופן השראת השכינה בבהמ"ק - ראה עבודת הקודש ח"ג פ"ה (וראה גם בחו"י
- מאמר ב' ס"ט, ס"י וס"י. עיקרים מאמר ב' פ"י, ועוד). וכדודושי רבותני - אוד"ת ויצא קטנ, א ואיל.
- באוד"ת ויצא ע"ק ואיל. סה"ג תרמ"ג ע"פ פא ואיל. וס"ד.
- (31) מנין ח"ג פ"ה.
- (32) ראה ס' האמונות והדיעות להר"ט מאמר ג' פ"י. וראה גם שם מאמר ב' פ"ה.
- (33) ראה פירוש הרד"ק ע"פ מלכים-ח, כו, וראה כלי יקר שם.

קמ
 קונטרס כ"ד טבת, תנש"א

נמשך גם כנבראים הכי תחתונים שאין תחתון למטה מהם, מורה שהוא אין סוף וכלי
 גבול, שלכן הוא נמשך למטה מטה עד אין תכלית.

ויש לומר, דדוק משה בהמאמר (הובא לעיל סעיף ב) שהגילוי עשם שיש לאברהם
 הוא גילוי חדש שלא הי' לפניו גם בהעל"ם, כי את העולם במדה וגבול, היא
 עיי שהאור נולדש בכלכל שמונברים את התפשטות האור, וזה שיש באלקותו לכל כריי
 (שהתפשטות שלו היא בלי גבול) הוא עיי גילוי אור תל"ג שלמעלה מהתלבשות
 בכלים.

ורנה מזה ששני הענינים - שאמרתו לעולמי די ושרי באלקותו לכל כריי - הם
 באותו השם (שד"ג מוב"ג, שהם שייכים ל"י) כי זה שענין די באלקותו לכל
 כריי הוא עיי גילוי אור תל"ג שלמעלה מהתלבשות בכלים, הוא ללא שמתגלה האור
 עצמו כמו שהוא במקומו, למעלה מכלים, כי אז היתה מתבטלת המדידה וההגבלה
 דהעולם, אלא, דהגם שהאור נולדש בכלכלים, שעיי"ג נעשה הגבלה בהתפשטות שלו
 בנוגע להתהוותו, שאמרתו לעולמי די, אעפ"י, בנוגע לגילוי אלקות, חו"י ההתפשטות
 שלו בלי גבול (כמו שהוא מצד עצמו, למעלה מהתלבשות בכלים, די באלקותו לכל
 כריי.

דדוק משה בהמאמר (הובא לעיל סעיף ב) שהגילוי עשם שיש לאברהם
 הוא גילוי חדש שלא הי' לפניו גם בהעל"ם, כי את העולם במדה וגבול, היא
 עיי שהאור נולדש בכלכל שמונברים את התפשטות האור, וזה שיש באלקותו לכל כריי
 (שהתפשטות שלו היא בלי גבול) הוא עיי גילוי אור תל"ג שלמעלה מהתלבשות
 בכלים.

- (25) וראה המשך תר"ב שם פקמ"ב ע"פ רע"ג, שההמשכה שיעי עבודת האבות נעלית יותר גם
 מההמשכה שיהיה בחיות הברואה קודם חטא עו"י. ואעפ"י היא נכללת בהגילוי דא"ל שיש שלמטה מה"י.
- (26) ובמבטקינו שכל הפירושין שבאותו הסוגן שייכים זה לזה, כידוע הרי"ג לזה מהשעטנ"י (נדה סא
- ב) - ראה לקישה ח"ג ע"פ רע"ג, פקמ"ד ע"פ רע"ג.
- (27) המשך תר"ב שם פקמ"ב ע"פ רע"ג, פקמ"ד ע"פ רע"ג.
- (28) פק"ל ד"ה פ"ג.

נשאר עדיין הגבול (שנמשך מזה שאמרתו לעולמי די) שמתעלים על הכל"ג דהיי"א. אבל לעתיד לבוא, שאז הגבול לא יעלים על הכל"ג, יהי נרדף בגילוי דהתלבשות הנסים בטבע והיא כי עיי"ז מתגלה אמיתית הכל"ג. וזהו לא נכרתי להם במדת אמיתות שלי, שהגילוי דשם הוי"ע עכשיו הוא מדת אמיתות, מדת מלשון מדידה והגבלה, שהכל"ג דהיי"א מוגבל בענין הכל"ג. והגילוי דהוי"ע שיהי"ע לעיל יהי למעלה ממדה (כפי"ל סעיף א), כי אז גם כהגבול יהי גילוי הכל"ג, וכמ"ש ונגלה כבוד הוי"ע וראו כל כשר-שגם הבישר הגשמי יראה הגילוי דכבוד הוי"ע, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

51) היינו שגם בהגבול כמו שהוא במציאות, יהי גילוי הכל"ג בכל חסותו. משא"כ עכשיו, שהוא הוא באופן דשידוד הפני -- הגבול אינו במציאותו: וכשהוא מלוכש בטבע -- הגילוי דהכל"ג אינו בחוקו. ישעי"מ, ג. וראה שער האמונה פניה. ובהמשך תע"ב ח"ב ע' תתקל"ו: "זכמו שעכשיו תפיסת היש המציאות הוא דבר טבעי, מכיו"כ יהי לעתיד תפיסת האלקות כדבר טבעי."

אלא כפי"ל גלות שהתליטה דראו"ס על הטבע היא גם על הטבע עצמו יעפ"ז יש לומר* דזה שהאבות המשיכו הגילוי דשם שדי על שם שדי באלקותי לכל כרי' גילוי דשם שדי הוי קודם גם בהע"ם (כפי"ל סעיף ב' וסעיף ה'). וה' המדמה להגילוי דשם הוי שנתגלה כמתן מור"ה, ויחידה מזה שהמשיכו זו עצמה (המשכת הגילוי דאל של שדי שהמשיכו האבות) היא המשכת הגילוי דשם הוי"ע בפנימיותו גם הנסים המלוכשים בטבע שרשי המשכתם הוא מאו"ס שלמעלה משי"כות לעולמות, הוי"ע אלא שהמשכתם הוי"ע אז היתה מלוכשת בהשם אל שדי וכתחת תורה, כשנמשך הגילוי דשם הוי"ע נתגלה אז שזוהו גם הפנימיות של הגילוי דאל שדי שנתקן עיי"א האבות" (ועיי"א שנתבאר לעיל דלאחר שרואים נסים שלמעלה מהטבע, מתגלה שזוהו גם הפנימיות דהנסיס המלוכשים בטבע), וזהו וראו אל האבות באל שדי ושמי הוי"ע לא נודעתי להם לא נכרתי להם במדת אמיתות שלי, שגם להאבות נמשך הגילוי דשם הוי"ע, אלא שאז הוי"ע זה בהעלם, לא נודעתי לא נכרתי.

י"ד) ובעצמך יותר יש לומר שעדי"ז הוא גם כנוגע לשם שדי שכתב"א העולם על והגבולה (העולם שאמרתו לעולמי די) הוא שיעיי"א העבודה והתכלית של המדידה גילוי הכל"ג (דשם שדי על שם שדי באלקותי לכל כרי', ועיי"א הכל"ג דשם הוי"ע) לכו' הענין דשאמרתו לעולמי די כפימיותו הוא שיהי"ע בהגבול גילוי דהכל"ג ויש לומר, דזהו שכל השמות הם אמ"ת כי ענינם של כל השמות הוי"ע שיהי"ע בהגבול גילוי דהכל"ג, וגם דשם אלקים בגימטריא הטבעי) הוא שיהי"ע הגילוי דאמת הוי"ע, אלא שהשייכות דשם שדי שבכ"ה"ע להגילוי דהוי"ע היא שהצונות בזה שאמרתו לעולמי די היא בכדי שיהי"ע בו גילוי הכל"ג, אבל בפועל, הענין דאמרתו לעולמי די הוא להגביל, להעלים הכל"ג. והשייכות דשם שדי שנתגלה להאבות להגילוי דשם הוי"ע הוא שאז התחיל בפועל גילוי הכל"ג דהוי"ע, ורק שאז (עדיין) לא נכרתי במדת אמיתות שלי.

י"א) והנה גילוי הפנימיות דהנסיס המלוכשים בטבע (שהתהלכות היא כי עיי"ז מתגלה אמיתות הכל"ג, כפי"ל סעיף ט') יהי בעיקר לעיל דעכשיו, הגבול שגומשו משם על שם שאמרתו לעולמי די והכל"ג שגומשו משם הוי"ע הם שני ענינים הפכים, ולכן מקום לומר, דזה שישנם נסים המלוכשים בטבע הוא לפי שבנסים אלו

46) וכדוד שהמשכה שעי' נכרתי האבות היתה הקדמה למתן תורה.

47) וראה נוד"ז סוף"ז מלקט ח"ג ע' פ.

48) דהמדידה והגבלה דהעולם שגומשו משם שדי, מכיון שהמדידה והגבלה (כמו שנידגש בהעלם) היא מצד העולם עצמו, אין זה ענין אמיתי. ומצי"ש העולם והחסות דהטבע שגומשו משם אלקים (שבר"א שהעולם מתנה מעצמו, אבל הששת שדי ואלקים, יש לומר דנוסף לזה שהם כח הגבול וכן העולם של המש"ה, הוכחה בהם בגילוי) היא שיהי"ע בגילוי דאמת הוי"ע, ולכן יש בהם (בהעלם) גם האמת דהוי"ע.

49) פירוש שער י"ב שער התוכחה פ"ב. שער החוד והאמונה רפ"י. ועוד. -- נוסח כתיבה מלקט ח"ג ע' ר"ג הערת 22.

50) ל' התנוע -- תהלים ק"ב.